

पूर्वांचल

२५ Purwanchal National Daily

अन्तर्राष्ट्रिय नारा: "The sustainable consumer"
राष्ट्रिय नारा: 'उत्पादनमा गुणस्तरीयता, आपूर्तिमा सहजता, उपभोगमा विवेकशीलता।'

नेपाल सरकार
सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालय
सूचना तथा प्रशारण विभाग

◆ वर्ष : २५ ◆ अद्दक : २२४ ◆ पृष्ठ ४ ◆ विरासोड ◆ विसं. २०७७ असार २८ गते आइतवार (Sunday, July 12, 2020) नेपाल सम्वत् १९४० Web : www.purwanchaldaily.com ◆ मूल्य रु : ५/- भारतमा भार. : ४/-

लकडाउनको असर

पाँच अर्बका योजना प्रभावित

सुरेन्द्र भण्डारी

विरासोड, असार २७। लामो समयदेखि लकडाउनका कारण भाषामा सञ्चालित ठूला विकास निर्माणका आयोजना अलपत्र परेका छन्।

झाडै तीन अर्बभन्दा बडीका विकास निर्माणका ठूला योजना र दुई अर्बभन्दा बडीका साना विकास निर्माणका काम प्रभावित भएको जिल्ला समन्वय समिति भाषामा प्रमुख सोमानाथ पोर्टले बताए। भाषामा सञ्चालित केही ठूला विकास निर्माणका काम सम्पन्न गर्ने भएको छ, तर काम भने सकिएको छैन- जिल्ला समन्वय समिति भाषामा काम प्रमुख पोर्टले भने- काम गर्ने मुख्य समयमा लकडाउन भएका कारण निर्माण व्यवसायीले समयमा काम गर्न नसक्दा आयोजनाको काम प्रभावित बनेको हो।

स्थानीय प्रवाधार तथा कृषि विभाग अन्तर्गत ग्रामीण सडक सञ्चालन सुधार आयोजना (आरसीआइपी) पार्षदत भाषामा चारवटा सडक निर्माणाधीन छन्। ६७ करोड ४३ लाख ४९ हजार ९ सय ९५ रुपैयाँको लागतमा निर्माण भइरहेका चार सडकको निर्माण कार्य लागतमा निर्माणाधीन छन्।

त्यसीं चारपाने राजगढ सडकखण्ड निर्माणका लागि कज्चन निर्माण लाग्ने विकास निर्माण लागतमा निर्माण भइरहेका चार सडकको निर्माण कार्य सकिन लाग्दा समेत काम भने सकिएको छैन- जिसस प्रमुख पोर्टले भने- समय

सकिन लाग्दा पनि सडक निर्माणको ५० प्रतिशत काम भएको छैन।

एक वित्तियों कम्पनी जेटसीरीजाइरी र आशीष-प्रेरा जेम्सी काठमाडौंले सडक निर्माणको जिम्मा लिएर कज्चन निर्माण सेवा, विष्णु निर्माण सेवा र पश्चिम इञ्जिनियरिङ एण्ड विल्डर्सलाई चार वटा सडक निर्माणका लाई ५२ करोड ८८ लाख ५४ हजार ७ सय ७४ रुपैयाँ पेटी कन्ट्याक्सा दिएको थिए। तर, निर्माण कम्पनीले लकडाउनका कारण समयमा निर्माणको काम सम्पन्न गर्न नसक्ने अवस्था सुन्नना भएको जिल्ला समन्वय समिति भाषामा जेनाएको छ।

निर्माण भइरहेका चार सडकहरूमा अमलडाई-सोलमारी सडकखण्ड रहेको छ। यो सडकखण्ड निर्माणको लागत १३ करोड ६५ लाख ५ हजार ७ सय ३२ रुपैयाँ रहेको छ। ११ दशमलव ५० किलोमिटर सडक निर्माणको जिम्मा पश्चिम इञ्जिनियरिङ एण्ड विल्डर्सले लिएको यो सडकको निर्माण कार्य लाग्ने लकडाउनका कारण प्रभावित बनेको छ।

त्यसीं चारपाने राजगढ सडकखण्ड निर्माणका लागि कज्चन निर्माण सेवाले काम गरिरहेको छ। १५ दशमलव ४८ किलोमिटर लम्बाई रहेको यो सडक निर्माणको लागत १९ करोड ४४ लाख ४७ हजार ३ सय ४२ रुपैयाँ रहेको छ।

त्यसीं चारपाने राजगढ सडकखण्ड निर्माणका लागतमा निर्माण भइरहेका चार सडकको निर्माण कार्य लागतमा निर्माण कार्य शुरू भएको छैन।

पाडांजुँगी-खुजुरगाढी सडक र खसाडबारी-अधिकारी चौक दुईवटा १६.५ किलोमिटर सडक निर्माण गर्नका लागि विष्णु निर्माण सेवाले काम गरिरहेको छ। १० दशमलव ३ किलोमिटर लम्बाई रहेको पाडांजुँगी-खुजुरगाढी सडक निर्माणको १२ करोड २८ लाख ३० हजार ७ सय ७४ लागत रहेको छ भने खसाडबारी-अधिकारी चौक (६.५१ किलोमिटर) सडक निर्माणको लागत ७ करोड ३१, लाख ३८ हजार १ सय ५० रहेको छ।

नेपाल सरकार र एथियायाली विकास वैक 'एडीवी' सँगको साकेदारीमा निर्माण भइरहेका चारवटा सडकको लम्बाई ४३ दशमलव ५ किलोमिटर रहेको छ। २०१८ मार्च ३० मा सम्झौता भएका चारवटा सडकको शिलान्यास प्रधानमन्त्री केही शर्मा ओरीले २०७५ असार १८ गते गरेका थिए। हुलाकी राजमार्ग आयोजना इटहरीदारा सञ्चालित चारआली-केचना सडक खण्ड र भाषा चौक-राजगढ सडकखण्ड तथा राजगढ-गौरीगञ्ज सडकखण्डको काम समेत लकडाउनका कारण प्रभावित बनेको जिसस प्रमुख पोर्टले बताए।

उनका अनुसार चारआली-केचना सडकखण्ड ४० किलोमिटर निर्माण भइरहेको छ। २०७६ साल असोजमा सम्झौता भएर ३० महिनाभित्र निर्माण सम्पन्न गर्नुपर्ने भए पनि काम पूरा हुनसकेको छैन। सडक निर्माणको जिम्मा कालिका-कन्काई र याक्षयु जेमीले लिएका थिए।

सडक निर्माणको लागत भ्यासहित ४१ करोड ६१ लाख ४८ हजार १ सय ४२ रुपैयाँ रहेको छ। भाषा चौकबाट गौरीगञ्जसम्मको हुलाकी सडक निर्माणको काम पनि अहिले अलपत्र छ। हुलाकी सडक परियोजना अन्तर्गत ४८ किलोमिटर सेरे सडक दुई चारणमा निर्माण भइरहेको हो।

भाषा चौक-राजगढ र राजगढ-गौरीगञ्जसम्मको सडक निर्माण कार्य लकडाउनका कारण प्रभावित बनेको जिसस प्रमुख पोर्टले बताए।

यता वित्तियोंड-चन्द्रगढी सडकखण्डको चार किलोमिटर चार लेनको बनाउने काम समेत सम्पन्न हुन सकेको छैन। २०७५ असारवट ३० करोड ४८ लाख ४७ हजार ३ सय ४२ रुपैयाँको लागतमा निर्माण कार्य शुरू (बाँकी अन्तिम पृष्ठमा)

भाषामा बाढी: कन्काईको तटीय क्षेत्रका मानववस्ती हटाइयो

माझ्धार, असार २७। कन्काई नदीमा आएको बाढीले बस्तीका घर बगाउन सक्ने सम्भावना देखिएपछि भाषामा शिवसताकी नगरमा ४ वटा घर भत्काइएको छ।

स्थानीय बडा नम्बर १०का ४ वटा घर सञ्चर्व प्रधारिको टोलीले भत्काएर सुरक्षित ठाउँमा लगाएको बडाघ्यक्ष कर्णवहार थापाले जानकारी दिए। कन्काई पुल उत्तरतर्फको मानव बस्तीमा मानिसलाई सुरक्षित ठाउँमा बताए।

स्थानीय बडा नम्बर १०का ५ वटा घर सञ्चर्व प्रधारिको टोलीले भत्काएर सुरक्षित ठाउँमा लगाएको बडाघ्यक्ष कर्णवहार थापाले जानकारी दिए। कन्काई पुल उत्तरतर्फको मानव बस्तीमा मानिसलाई सुरक्षित गरेको हो। कन्काई नदीको पानीको बहाव उच्च हुँदै घर भत्काएर त्यहाँका मानिसलाई सुरक्षित गरेको हो।

पाडांजुँगीबाट आएको सञ्चर्व प्रहरीको ११ जनाको टोलीले प्रेम उप्रेती, श्याम आप्लिदेव, तारा लिम्बु लगायत ४ जनाको घर भत्काएर घरका मानिसलाई सुरक्षित गरेको हो। कन्काई नदीको पानीको बहाव उच्च हुँदै घर पश्चिम धक्काइपछि मानव बस्तीमा कठान शुरू भएको प्रहरीले जानाएको छ।

शुक्रवार रातिवैधि आएको अविरल वर्षाका कारण कन्काई नदीमा आएको बाढीले नगरको बडा नम्बर १०, ५, ६, ४ र गौरीगञ्ज गाउँपालिकाको केही भभाग कठान शुरू गरेको छ। नेपाल रेडक्स सोसाइटी भाषामा बाढीको बाढीले आयोजनाको विषयमा आरोपित परिवारलाई वित्तियालाई देखिए। ती विस्थापितालाई पुल सिसौघारीमा विपालको पाल दिएर आयोजित गरिएको छ।

शुक्रवार रातिवैधि आएको अविरल वर्षाका कारण कन्काई नदीमा आएको बाढीले नगरको बडा नम्बर १०, ५, ६, ४ र गौरीगञ्ज गाउँपालिकाको केही भभाग कठान शुरू गरेको छ। नेपाल रेडक्स सोसाइटी भाषामा बाढीको बाढीले आयोजनाको विषयमा आरोपित परिवारलाई वित्तियालाई देखिए। ती विस्थापितालाई पुल सिसौघारीमा विपालको पाल दिएर आयोजित गरिएको हो।

शुक्रवार रातिवैधि आएको अविरल वर्षाका कारण कन्काई नदीमा आएको बाढीले नगरको बडा नम्बर १०, ५, ६, ४ र गौरीगञ्ज गाउँपालिकाको केही भभाग कठान शुरू गरेको छ। नेपाल रेडक्स सोसाइटी भाषामा बाढीको बाढीले आयोजनाको विषयमा आरोपित परिवारलाई वित्तियालाई देखिए।

घरबाट घाँस सानामा आयोजना भएको अविरल वर्षाका कारण नेपाल रेडक्स सोसाइटी भाषामा बाढीको बाढीले आयोजनाको विषयमा आरोपित परिवारलाई वित्तियालाई देखिए।

घरबाट घाँस सानामा आयोजना भएको अविरल वर्षाका कारण नेपाल रेडक्स सोसाइटी भाषामा बाढीको बाढीले आयोजनाको विषयमा आरोपित परिवारलाई वित्तियालाई देखिए।

घरबाट घाँस सानामा आयोजना भएको अविरल वर्षाका कारण नेपाल रेडक्स सोसाइटी भाषामा बाढीको बाढीले आयोजनाको विषयमा आरोपित परिवारलाई वित्तियालाई देखिए।

घरबाट घाँस सानामा आयोजना भएको अविरल वर्षाका कारण नेपाल रेडक्स सोसाइटी भाषामा बाढीको बाढीले आयोजनाको विषयमा आरोपित परिवारलाई वित्तियालाई देखिए।

घरबाट घाँस सानामा आयोजना भएको अविरल वर्षाका कारण नेपाल रेडक्स सोसाइटी भाषामा बाढीको बाढीले आयोजनाको विषयमा आरोपित परिवारलाई वित्तियालाई देखिए।

विपदाको सामना गर

अविरल वर्षापछि आएको बाढी र पहिरेले देशका विभिन्न भागमा अबैंको क्षति भएको छ । पहिरोमा परी तीसभन्दा बढी मानिसको ज्यान गएको छ भने त्योभन्दा धेरै बेपता छन् । पहिरेले पशुचौपाय समेत पुरिएका छन्, हजारै परिवार विस्थापित भएका छन् । मौसम पर्वानुमान महाशाखाले यसअधिकै नै भारी वर्षा आउने ज्ञानाको थियो । तर, सरकार त्यसको जोखिम कम गर्न पूर्व तयारीमा चुकेकोले मानवीय साथै अबैंको क्षति भएको हो । यद्यपि प्रधानमन्त्री केपी ओलीले शुक्रबार सम्बोधन गर्दै प्राकृतिक विपदको सामना गर्न सम्भव संयन्त्र तयार रहेको ज्ञानाको थिए ।

यस वर्ष एक दशककै दूलो वर्षा हुन सक्ने मौसम विभागले सचना दिएको थियो । त्यसै अनुसार सजग रहन, सावधानी अपनाउन अनुरोध पनि गरियो । तर, जोखिम न्यूनीकरण गर्न र विपद्मा राहत तथा उद्धार गर्न सरकारका तर्फबाट प्रयास तगड़ियाँ बेपता हुनेहरूको खोजी पनि हुन सकेको छैन । विचल्तीमा परेका परिवार उद्धार र राहतको प्रतिक्षामा छन् । विपद्मा तत्काल उद्धारमा खटिने टिमको अभावमा पीडितहरूसे भन्नै असुरक्षित महशुस गरिरहेका छन् । यसले आमजनतामा निराशा, आशंका र आक्रोश जन्माएको छ । बाढी, पहिरो लगायतका प्राकृतिक विपदले जनधनको क्षतिका साथै यातायात र सञ्चार सम्पर्क पनि विद्युद गर्न हुँदा त्यसको भयावहा अनुमानभन्दा धेरै दूलो हुने गरेको छ ।

प्राकृतिक विपदामयेको बाढी-पहिरो हाम्रो भ-बोटका दृष्टिले समेत वियमितता हो, वर्षापछि यसको प्रभावले दूलो क्षति गराइरहेकै छ । तर, सरकारले भने यसलाई नियन्त्रण गर्न, रोकथाम तथा पीडितलाई उद्धार गर्न आवश्यक सावधानी र तयारी गर्ने गरेको छैन । सम्भावित जोखिम न्यूनीकरणका साथै पीडामा परेकाहरूलाई तत्काल उद्धार गर्न, वैकल्पिक आवासको व्यवस्था गर्न र आवश्यक राहत सामग्रीको जाहोर गर्नेतर गम्भीर नहुँदा यसले दिने परिणाम कल्पनातीत बन्ने गरेको छ । यस्तो समय पनि सत्तारुद्ध लमिन्ट्रे मतभेद छ र कुरीको दाउप्रयामै सरकार अलमलिएको छ । भएका शक्तिलाई बाढीपहिरो प्रमाणित क्षेत्रमा एकीकृत गर्नुपर्नेमा सरकारको पक्षमा हुन थालेको ज्ञास तथा प्रदर्शनले लाग्नु कि अब देशमा न कोमिड-१५ छ न त कै प्रकोप नै ।

मौसम विभागले भने जस्तै प्रदेश नम्बर १ लगायतका धेरै प्रदेशहरू बाढी-पहिरो र डुवानको चेपामा पर्ने छन् । हाम्रो भू-स्थिति, बद्दो बन अतिक्रमण, सडक तथा जलविद्युत आयोजना निर्माणका कारण हिमाल, पहाड लगायतका क्षेत्रका जमिन खुक्को हुँदा पहिरो जाने सम्भावना उच्च छ । प्रकृतिविस्तृक्तका विकासे गतिविधिले त्यस क्षेत्रको जीवक जिहल्यै असुरक्षित छ, तर त्यसलाई रोक्ने, कम जर्ने र सन्तुलन निविधिले गरी विकास निर्माणका गतिविधि सञ्चालन गर्ने द्रुतिकै सरकारमा देखिएको छैन । यसले ती क्षेत्र असुरक्षित हुने नै भए, यता तराईका जिल्ला पनि डुवान र कटानको चेपामा पर्ने विश्वित छ । यसैबीच प्रदेश नम्बर १ सरकारले आफ्नो प्रदेशमा यो विपदाको सामना गर्ने तयारी गरिरहेको ज्ञानाको छ । नियमितको वर्षाका कारण जलस्तर बढाउन, बढाउन र डुवान हुनसक्ने नदीहरूको पाहावान गरी जेपाली सेना, जेपाल प्रहरी, सशस्त्र प्रहरी सम्मिलित विपद व्यवस्थापन टोली तयार गरिएको प्रदेश सरकारले ज्ञानाको छ । प्रदेशका कोशी, रत्नावा, कल्काई, विरेडी, ब्रकाह, त्रियगा, मावा, बढीचोला लगायतका नदीहरू १ नम्बर प्रदेशका दुःख हुन । तिनबाट उत्पन्न हुनसक्ने जोखिम वहन गर्न स्थानीय, प्रदेश तथा संघीय सरकारले स्वयमसेवी संस्थाहरूसँग समेत सम्बन्ध र सहकार्य गर्नुपर्छ । यस्तो विपद्मा सरकार उदासीन भएर बस्नु हुँदैन बरु आफ्ना सम्बन्धका ज्ञास, प्रदर्शन गर्न सम्भलाई समेत उद्धार कार्यमा परिचालन गर्ने आँट देखाउनु पर्दछ ।

ईश्वर अधिकारी

**इतिहासका
घटनाक्रमलाई
हेर्ने हो भने धर्म,
रहन-सहन,
बोलीचाली आदि
सबैबाट
भारतसँग हाक्रो
निकट सर्बाङ्ग
ठिकट सर्बबन्धको
छ । यही
संसारमा अनेकै
परिवर्तन
जारी भएको
हो ।**

**संसारमा अनेकै
परिवर्तन भए
जस्तै नेपालमा
पनि परिवर्तन
हुँदै आएको
हो ।**

नेपालमा अहिले सत्ताधारी नेकपामा आन्तरिक द्वन्द्व, पार्टी पुटाउने हदसम्म चलिहेको छ । शीर्ष नेताहरू आवश्यक भए पार्टी पुटाउने हदसम्म जान सक्ने अवस्थामा देखिएका छन् । उनीहरूको अडानले यही विश्लेषण गर्न थालिएको छ ।

एउटा सम्झौतो नेतृत्व अध्यक्ष तथा प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले र अर्को समूहको नेतृत्व अर्का अध्यक्ष पुष्टकमल दाहाल प्रचण्डले गरिरहेका छन् । दुबै शीर्ष नेताहरू आफूलाई पार्टीभित्र बलियो ठानिहेका छन् । यही प्रकरणमा प्रचण्ड समूहले आलीसँग अध्यक्ष र प्रधानमन्त्री दुबै पदबाट राजीनामा मार्गिरहेको छ भने ओली समूहले दुबै पद अडान लिएको छ ।

तर, पार्टीलाई एक बनाएर अधिकारी बढाउनुपर्छ भनेर पार्टीभित्रका दोस्रो तहका नेताहरू लागिरहेका छन् । उनीहरूले ओलीले दुर्मध्ये एउटा पद छोडेर भए पनि अहिलेको पार्टीको एकता बचाउनुपर्छ भनेर छ । अर्कारित ओलीले आफूलाई सत्ताबाट हटाउन

दिनयता नेपालमा राजनीतिक तरङ्ग चुलिएको छ ।

नेपालमा अहिले सत्ताधारी नेकपामा आन्तरिक उथलपुथल ल्याएको छ । अहिलेको राजनीतिक उथलपुथलको समयमा एउटा विषय चर्चामा छ । त्यो हो, नेपालका लागि भारत असल कि चीन ? नेपालका लागि कसैले भारत र कसैले चीन असल भन्नै । कसैले दुबैलाई मित्र बनाएर हिँदून नै नेपालका लागि हितकर हुँच भनिरहेका छन् । सबैलाई लागि दुबै र विश्लेषण छ । जसबाट जसको स्वार्थ पूरा हुन्छ उसले त्यसैलाई असल ठान्छ । तर, वास्तवमा नेपालका लागि को चाहिँ असल मित्र हो ? यसैको चर्चा आजको यस असलेहरूले दुबै पद अडान लिएको छ ।

तोइने असल कि जोइने असल यो बहस अहिले जाताहरै चलिरहेको छ । हुन त भारत र चीन दुबै देशले आफू अनुकूल नेपाललाई प्रयोग गर्ने गर्छन् । गरिआएको इतिहास छ । तर, यी सबै कुरालाई प्रमाणित गर्ने इतिहास नै हो । इतिहासका

भारतले सिक्किम लिएको प्रस्त छ ।

यी सबै हुँदाहुँदै पनि नेपाल चाहिँ कसरी बच्यो त ? नेपाल बच्न सफल हुनुको कारण एउटै हो जब चीनले तिब्बतलाई आफ्नो अधिनमा पाच्यो, त्यसेबेला धार्मिक नेता दलाई लामा तिब्बतबाट भागेर भारत पसे । भारतले शरण दिएपछि भारत र चीनबीचको सम्बन्ध त्यसैलाई असल राजनीतिक आदोलन गराई तत्कालीन राजा त्रिभुवनलाई आफ्नो देशमा लागि भारतबाट प्रजातन्त्रको घोषणा गराउने वातावरण बनाएको इतिहास छ ।

भारतले त्रिभुवनलाई दलाई लामा जस्तै आश्रय दिएर नेपाल कब्जा गर्ने बुझेपछि चीनको सहयोगमा राणाहरूले राजा बिनाको राज्य भयो भनेर अधिराजकुरार जानेन्द्रलाई राजा धोषित गरी राज्याभिषेक पनि गरे । मुदा पनि निकाले ।

राणाहरूको यस कदमले भारतको योजनालाई विफल बनायो । नेपाल पराधीन हुनबाट जोगिएको हो । यो तर्क, छलफल र बहस त्यसेबेला नेपालमा व्याप्त थियो । यसमा के-कति सत्यता थियो यसै भन्न सकिन ।

तर, अंग्रेजको उपनिवेशबाट स्वतन्त्र भारपूरिष्ठ भारतका तत्कालीन गृहमन्त्री बल्लभभाइ पटेलले नेपाल कब्जा गर्ने प्रस्ताव संसदमा राखेका थिए । तर, नेहरूले अहिले अपयुक्त समय होइन भनेर टारेको थिए । अर्थात् भारतीयहरू नेपाललाई अपयुक्त समयमा कब्जा गर्नुपर्छ भन्ने इच्छा पालेको थिए । सोही समयदेखि आजसम्म पनि भारतले कहिल्यै पनि नेपाललाई स्वतन्त्र देशको रूपमा होइरेको छैन । कहिले छोटै भाइ त कहिले भारतकै एउटा प्रान्त जस्तै त हो नेपाल भनेर आफ्नो कुत्सित विचार देखाउने गरेको छ ।

बाहीरी बोलीमा राम्रो बन्ने कोसिश सम्भव गर्दै नेपाल नेपालीलाई दुःख मात्र दिइरहेको छ । भूकम्पको बेला सहयोग गरे जस्तै गरेर नाकाबन्दी लगाउने, संसदमा बोलेर रोटी बेटीको सम्बन्ध भदै निर्यातमा सीमा क्षेत्रको नेपाली भू-भाग निर्यातमा राख्नुपर्छ, आहिले परिवर्तनमा राख्नुपर्छ भन्ने इच्छा पालेको थिए । सोही समयदेखि आजसम्म पनि भारतले कहिल्यै पनि नेपाललाई स्वतन्त्र देशको रूपमा होइरेको छ । कहिले जाताहरै चालाउने जामाने जस्ता कार्य भारतबाट निरन्तर हुँदै आएको छन् । जब कि यस्तो क्रियाकालाप चीनबाट भएको छैन । यसबाट नेपाल र नेपालीको हितमा कसले सोच्छ, कसले सोच्छैन भन्ने गर्नुपर्छ भन्ने गर्नुपर्छ आफ्नो नवासामा राख्नी कब्जा जामाने जस्ता कार्य भारतबाट निरन्तर हुँदै आएको छन् । जब कि यस्तो क्रियाकालाप चीनबाट भएको छैन । यसबाट नेपाल र नेपालीको हितमा कसले सोच्छ, कसले सोच्छैन भन्ने गर्नुपर्छ आफ्नो नवासामा राख्नी कब्जा जामाने जस्ता कार्य भारतबाट निरन्तर हुँदै आएको छैन । जब कि यस्तो क्रियाकालाप चीनबाट भएको छैन । यसबाट नेपाल र नेपालीको हितमा कसले सोच्छ, कसले सोच्छैन भन्ने गर्नुपर्छ आफ्नो नवासामा राख्नी कब्जा जामाने जस्ता कार्य

